9de Jaargang. Curaçao den 9n. Januari 1892. N° 419

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

ITALIË MET EN ZONDER PAUS.

Bij het hervatten van den politieken arbeid in de Staten van Europa hebben veler oogen zich naar Italië gericht. Italië, de derde in het Drievoudig Verbond; Italië, dat zich in korten tijd opwerkte tot een macht, waarmede men te rekenen heeft; Italië, het eertijds zoo bloeiende, welvarende, nu zoo kwijnende, verarmde land; Italië, dat er steeds op uit is om den Paus te beleedigen, terwijl het met zijn waarborgenwet de oogen der volken zoekt te verblinden — dat land was in de laatste dagen in de regeeringskringen het onderwerp van vele gesprekken en beraadslagingen.

In Nederland, gelijk hierna onder de buitenlandsche berichten te lezen is, werd in de Tweede Kamer het herstel van het gezantschap bij den Paus behandeld. In Oostenrijk, zooals wij in ons vorig nummer meldden, beweerde de eerste minister van Staat, dat de Romeinsche quæstie verre van begraven is en de Paus volstrekte onafhankelijkheid behoeft. De woorden van dezen minister, zegt de *Moniteur de Rome*, hebben ten volle bewezen, dat Italië door eigen schuld als de speelpop der Mogendheden geworden is. En naar aanleiding daarvan wijdt dan dit blad een paar kolommen aan de beschrijving van Italië's toestand zoo vol gloed en leven, dat wij het gaarne aan onze Lezers mededeelen.

Hij begint met te zeggen, dat de Paus reeds lang te voren Italië gewezen had op de dingen die komen zouden.

Van de hoogte waarop zijn groot en vooruitziend verstand hem plaatst met den onfeilbaren blik, die doordringt in het morgen van zijn land en van de wereld, met de zienersgave, welke God aan zijne bevoorrechten en aan voorbeschikte mannen mededeelt, had Leo XIII aan de zonen van het éene Italië al de ongelukken en vernederingen voorzegd van den nationalen Calvarieberg, van welks kruin het Italiaansche volk niet verre meer verwijderd is. Vernederingen en ontgoochelingen van buiten, ellende en geldnood van binnen, dat, zeide de Paus, was het lot Italië wachtende indien zijn leidslieden volhardden in de misdaad en in de ongerechtigheid.

Als het ware nedergebogen over de wonden zijn volk geslagen, om er de diepte van de peilen en de geneesmiddelen te kennen, had de Opperpriester langen tijd zijn grootmoedige en verlichte uitnoodigingen tot den vrede vermenigvuldigd.

Er is al de bitterheid van een nameloze ondankbaarheid toe noodig geweest, om dit vaderlandlievend en godsdienstig werk voor een oogenblik te staken en nog heeft de Paus er nooit aan gewanhoopt de mogelijke en noodzakelijke wederopstanding hoog en voor allen te doen uitschijnen. Misschien zal het officieele Italië tot in den laatsten ommekring van Dante's hel afdalen, maar Leo XIII weet dat God de verdoolden op ieder punt van hun smartvollen weg opwacht.

Wat zoude Italië met den Paus schoon en bloeiend zijn! roept de schrijver uit. Onze bevende pen weigert voor de zooveelste maal de parallel te trekken, al te gemakkelijk bij de grootheid eenerzijds en de ellende aan den anderen kant; de verkeerdheden die aan de orde van den dag zijn zouden die taak inderdaad al te licht en al te snijdend maken. Maar spijt de deels huichelachtige deels beleedigende redevoering van Milaan, eens zal het luide erkend worden dat Leo XIII het genie en de traditie van zijn volk het best heeft begrepen. Onze tegenstanders hebben het slechts weten te misleiden en uit te putten.

Hadde men naar den Paus geluisterd, dan ware het volk aan zijn natuur, zijn geschiedenis, zijn hoogen rang hergeven.

Schoon boven alle landen, bevoorrecht door zijn klimaat, door den tooverlach zijner zon, door de onnetelijkheid van zijn oceaan en den rijkdom van zijn bodem; schitterende in zijn historische zending, met het Pausdom in den rijken bloei zijner wijsgeerige, intellectueele en artistieke gaven en toegerust met het doordringendst en buigzaamst diplomatiscl genie aan de spits, was Italië geroepen tot eene hooge plaats in de geschiedenis.

Allen zouden met enthousiasme zijn intrede in de wereld hebben begroet; want, ondanks de gebreken die de schaduwzijden der eigenaardigheden van ieder volk uitmaken, was Italë, in zeker opzicht, het bedorven kindje van Europa; het was de laatst gekomene en bijgevolg de meest aangemoedigde.

In stede echter van deze voorbestemde en gezegende rol heeft het officieele Italie het land een juk van lijden en vernedering opgelegd. En deze kruisweg is nog verre van afgelegd. Wachtte aan den eindpaal het volk slechts eene triomfantelijke wedervergelding, dan zou er kans bestaan al de misslagen en beleedigingen te rechtvaardigen.

Maar waar is het einde der rampen te bespeuren en wat is onzekerder dan de eindoverwinning? Italië verkeert in het geval van iemand die zijn vermogen bij het kansspel heeft ingezet en in duizend folteringen den loop van het spel gadeslaat.

Want, ten slotte dreigt de internationale toestand bestendig te worden, eeuwig te duren. De oorlog, de gewenschte verwikkeling blijft uit. Onze officieuzen zijn er zelfs toe gekomen de voortduring van het statu quo dat is te zeggen de bestendiging der ellende en van het verval onder alle gedaanten als iets begeerlijks te wenschen; ongetwijfeld een bewijs hoe onzeker hun het lot toeschijnt en hoe dreigend de wolken aan den horizon der toekomst. Rusland, dat bij voorkeur een afwachtende houding aanneemt, en gerust kan blijven toezien hoe het Westen van Europa door het parlementarisme, het socialisme, de Romeinsche kwestie en het drukkend militairisme, ten gronde gaat, Rusland zal niet gedoogen, dat in Europa een enkel geweerschot knalle zonder zijn machtiging.

Zoo wordt Europa gedwongen den lijdensweg te blijven bewandelen! Zoo aan alle verwachtingen van Italië den bodem ingeslagen. Arme verdoolde, wankelende langs den bloedigen kruisweg.

Arme uitgeputte, reeds den rug krommende onder de despotische geeselroeden zijner meesters! Niets lacht u meer tegen: goud, geluk, kunsten, overwinningen der staatkunde, de bevalligheid van uwen bodem, noch het blauwe verschiet uwer vruchtbare zee. De handel verloopt; de nijverheid stort ineen, de landbouw zucht, de graanschuur der wereld wordt de woestijn van Europa; niemand weet meer wat morgen zal komen.

Het particuliere vermogen verdwijnt gelijk de openbare rijkdommen. Huizen, die dynastiëen waren, vallen met schande. En, als het einde van al deze rampen, vlucht de vrijheid, door een dichter het paradijs van den mensch op aarde geheeten, Italië's grond. Uitgemergeld door den toestand, waarin het zich bevindt, trachtte de Italiaansche regeering den ijzeren band waarin het drievoudig verbond het gevangen houdt te verbreken. Om minder gehaat te worden en minder blootgesteld te zijn, zocht het toenadering tot Frankrijk en Rusland; maar daar roept de Kalnoky door Berlijn geholpen den versuften leiders toe: *Wacht U! gij zijt onzer; om u te bezitten, verlaten wij den Paus; maar pas op, als gij uwe vrijheid zoudt willen hernemen; dan komen wij met de Romeinsche kwestie!*

Dat is de les der laatste gebeurtenissen.

Het officieele Italië heeft alles ten offer gebracht aan een droombeeld. Wij vragen zonder omwegen: Zou

FEUILLETON.

FIN DI GUSTAAF III DI SUECIA.

Na principio di anja 1792 Gustaaf III di Suecia a bolbé for di Aken. Aja nan a tené principalmente pa su cooperacion un sorto di congreso di principenan pa stop revolucion francés den su curso.

Ora Gustaaf III a bolbé di aja, el a jama Rijksdag huntoe na Gefle, pa haja di djé un subsidio considerabel, como el tabatin masjar mester di placa. Invierno tabata extremamente severo i nan a tené Rijksdag na un lugar leuw di capital, afin koe por tabatin solamente mas poco diputado posibel i koe deseo di rey lo tabata acordá mas liher di es manera-ai, manera a socedé també.

Ora Gustaaf III a bolbé na Stockholm, el a manda koe lo haci un balia di masca den opera di corte, dia Biernes 9 Maart. Pa motiboe di e frio nan a troké sin embargo té su dia Biernes siguiente.

Riba e mainta di e dia Biernes determiná, e rey a bolbé na su capital atrobé for di Haga, un coenucoe di un legua di distancia for di Stockholm. El 'tabata riba cabai i solamente é tabata acompanjá di algun confiado. Na momento koe el kier a drenta un mondi chikitoe, un muher a poné di repiente dilanti su cabai.

"Ni ún stap mas aleuw, o rey," el a grita, "morto ta acompanja bo."

"Atras, loco," e rey dici, i el a sigi. Es muher a disparcé den mondi,

Apenas es rey a drenta su palacio, koe nan a entregé un carta, trecé pa un desconocido koe a retiré unbé. E carta tabata zona asina:

"Mi no ta admira ni bo ni bo accionnan, ma mi concenci no ta permiti mi di scondé bo es peligro koe bo ta coeri. Varias ocasion pa mata a mancá, ma si bo bai balia awe nochi, lo bo ta asesiná."

Es rey a moenstra es carta na conde Essen, su escudero koe tabata para banda di djé. Es conde koe tabata masjar pegar coe es rey, a bira bleek i tabata haci toer su posibel pa consega es rey di no bai balia;

Ma Gustaaf a coeminza hari i dici:

„Mi no a ricibi cientoe bez caba semegante carta i té hasta mas político, i caba, nan no por mata mi riba caja of na misa mescos koe na balia?

I ademas, nan no ta risca!

Esai tabata palabra di Cesar, un palabra di orguljo i di coerazon grandi koe a costa bida di hopi príncipe despues di djé!

Anochi, es rey a asistí na representacion di e teatro francés, koe tabata doená den e mes sala, camina mester tabatin balia. El a cená segun su coestumber den un cuarto chikitoe, koe ta pertenecé na é edificio di ópera, despues di esai, el a toema un domino i un masca, i el a bai na su loge, camina el a keda mas di un cuartoe di ora pa mira mascaradanan drenta.

Ningun miembro di familia real a asistí na balia; rey tabata el sol coe conde Essen, Esaki tabata mira masjar sustá rondó di djé. Keda bo sosegar, conde," rey di, „si nan a apuntá riba mi bida, anto ya lo a cabá pa mi.

Pa banda di mei anochi es rey a salí for di su loge i tabata keyre den sala na braza di conde Essen. Pa motiboe di e frío severo no tabatin combidá; di mas hopi koe tabatin, tabata seis-cien persona.

Apenas rey i su companjero a coeminza keyre algun minuto, koe nan a ripara dos domino tabata sigi nan tras.

Es mes momentoe koe nan tabata bisa otro es descubrimientoe, un tercer domino a keda para dilanti es rey, boeta manoe riba su skouder i dici: „Bonochi, famoso máscara."

Inmediatamente nan a tendé un zona flauw, i rancando su masca mientra el a draai purá, e rey a sclama: Mi ta heridá.... es máscara grandi ai....

E grupo koe tabata para rondonar di es rey, a plama na un fregá di wowo, i confusion tabata asina grandi, koe es conspiradornan a bai perdir na multitud. Ma un oficial di curpa di warda real a doena orde inmediatamente di cera toer camina di pasage i di no larga ningun hende sali for di sala.

Nan a hiba es rey na cuarto i camina nan a raké, nan a haja es pistol coe cual e crimen tabata cometé, un punjá i ainda un pistol cargá coe dos bala, mientra é prop tabata un pida cueroe.

Nan a racá es rey den carni di su hip di mân robes, i é bala a tirá e seda i laken di su bistir den herida. Ora nan hibé kasteel, camina nan por a sconde su herida despues di hopi ora, es rey no a perdé conocementoe ni un instante, i su trankilidad i firmeza a trankilizá su cerca pronto.

Toer presentenan mester a parce den sala di balia na cabez di policía i doena nan nomber i nan habitacion. E conjuradonan a tené nan serio. Na mes tempoe koe él tabata haci es informacion largoe

Italië met den Paus, vrij en onvernederd, niet sterker, voorspoediger gelukkiger zijn, dan onder het huidig régime van ontgoochelingen, ongelukken en diep verval?

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

ZONDAG 10 Januari a. s. zal de Gouverneur geen bezoeken ontvangen.

Curaçao den 8 Januari 1892.

De Adjudant,

J. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

Bij Koninklijk besluit van den 9n. November 1891 N°. 31 is de heer C. H. D. van Romondt benoemd tot Nederlandsch Consul op het eiland *Nevis.*

Bij Gouvernements beschikking van den 31n. December a. p. N°. 788 is de heer H. Snel, Ned. Herv. Predikant te *'s Heerenhoek* (*Zeeland*), benoemd tot Predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente op dit eiland.

In vergevordenden staat van ontbinding is in den laten namiddag van den 3 dezer aan de Overzijde op den berg het verminkt lijk gevonden van een pasgeboren kind.

De politie is, in weerwil van alle pogingen, die in het werk zijn gesteld, er nog niet in geslaagd de schuldige te vinden. (*C. Ct.*)

Bij Koninklijk besluit van den 10 Dec. is de heer J. A. Tydeman, predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, thans met verlof in Nederland, benoemd tot predikant bij de protestantsche gemeente in Ned. Indië.

Gisteren morgen had in eene plechtige zitting van het Hof van Justitie alhier de installatie plaats van den heer J. Ferguson als advocaat-generaal bij gemeld Hof.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Maria Alegandro, Jiustina Bilano, Carolina de Zuloaga, Leon Chapel, Ana Curiël, Jan A. Elsevijf, Leoncita Gravennaam, J. H. Pietersz & C°, Maria Stren, Gregorio F. Mendez, Sarah L. Maduro, Marie Walters, David H. Senior.

Niet voor verzending vatbaar: één drukwerk geadresseerd aan S. Duplas y familia te Maracaibo en één drukwerk geadresseerd aan J. P. Rojas Paul Pto. España Trinidad.

Aanstaanden Dinsdag zullen de Eerw. Zusters Franciscanessen den vijftigsten verjaardag van haar komst op Curaçao feestelijk herdenken. Met veel belangstelling wordt dit feest tegemoet gezien.

Oudejaarsavond en de daaropvolgende dagen hebben zich ditmaal — in groot verschil met voorgaande jaren — door veel rumoer gekenmerkt. Op den berg aan de Overzijde en op verschillende plaatsen van Pietermaai heeft men zich aan publieke uitspattingen overgegeven, die wij niet meer mogelijk waanden.

Dit kwam niet zoozeer van de vrij rustige ingezetenen zelven voort, als van eenige troepen vagebonden, die met trom en bekkens gewapend, de huizen binnendrongen en de bewoners noodzaakten hun veelal ontuchtige zangen te hooren en hun afschuwelijken dans aan te zien. De politie lei hierbij de handen in den schoot en zat van uit haar wacht rustig toe te zien. Was het, omdat het haar in vorige jaren verweten was, dat zij bij arrestaties enz. ietwat te ruw was te werk gegaan? Of had het hoofd der politie haar bevolen lijdelijk toe te zien? Het volk scheen het laatste te meenen. Waar hier of daar nog een agent van politie verscheen, om den naam op te schrijven van den eigenaar van een huis waar *tamboer* werd gedanst, nam men een loopje met hem, alsof men wist, dat zijn handen gebonden waren. Dit heeft het prestige der nog in den loop van 't laatste jaar versterkte politie in geenen deele verhoogd en het zedelijk peil van een goed deel onzer bevolking niet weinig verlaagd.

NEDERLAND.

Onderscheidene Kamerleden hebben gisteren hunne collega's in den geest geleid naar een aantal landen der wereld en onze betrekkingen met die gewesten besproken. Niets gemakkelijker voor de leden, dan uit het zeer groot aantal onderwerpen, dat bij buitenl. zaken behandeld kan worden, een of meer te kiezen en te bespreken, maar 't is de vraag of men er veel wijzer door wordt en of het wel baat. En oude en nieuwe quaestiën werden aangeroerd, de reeds geheel beëindigde Lawa quaestie niet uitgezonderd. Men sprak over de toepassing van het zalmtractaat met Duitschland, over de Nederlandsche landverhuizers naar Argentinië, over het gebeurde aan den Boven-Congo, over de grensregeling tusschen Baarle—Hertog en Baarle—Nassau, welke quaestie nu gelukkig eindelijk opgelost bleek te zijn, over tractaten met de Mogendheden betreffende den handel in meisjes, de al of niet vernieuwing der handelstractaten, het herstel der missie bij den Paus enz. enz.

Het laatste onderwerp, het belangrijkste van allen, verdient in hooge mate eene nadere bespreking.

In antwoord op de reden van de heeren Michiels van Verduijnen en Van Nunen verklaarde de minister het herstel der missie niet, te kunnen voorstellen, zelfs het niet eens in overweging te kunnen nemen; hij was van de noodzakelijkheid van het herstel der missie *op dit oogenblik* niet overtuigd, en geloofde niet dat het Staatsbelang vorderde terug te komen op een toestand, die reeds twintig jaren geduurd heeft.

De woorden *op dit oogenblik* bewijzen, dat wij vooruitgaan, en het herstel der missie zelfs in de oogen van dit ministerie niet op den duur onmogelijk zal zijn. Zij schenen den heer Van Houten zelfs schrik aan te jagen, want hij haastte zich den minister te verzoeken geen complaisance te toonen jegens het geuit verlangen, een bewijs, dat de woorden niet zonder beteekenis waren. Trouwens de heer Van Karnebeek had den vorigen dag voor den minister den weg reeds gebaand; in *zijn* mond en in dien van den minister Van Tienhoven hebben zulke woorden ongetwijfeld hunne waarde; zij leeren dat er eene kentering is in de ideeën, en de politieke toestand niet meer zoodanig is, dat men de Katholieken zonder meer voor het hoofd stooten of hunne wenschen met stilzwijgen kan voorbijgaan.

Het beroep op het Staatsbelang is een dooddoener in de hand van iederen minister, die zich tegen een voorstel of een wensch verzet; in de laatste 20 jaar is zoo dikwerf aangetoond, dat het Staatsbelang in de hoogste mate betrokken is bij het herstel van de missie bij den Paus, dat het vervelend zou worden het nogmaals te doen. De heer Michiels van Verduijnen antwoordde dan ook zeer juist, dat wel degelijk motieven van Staatsbelang voor het herstel pleiten en behoefde dit niet te verdedigen, ware het slechts omdat ook de minister zijn sustenu niet verdedigd had. Daarenboven herinnerde de heer Michiels aan de waarborgenwet, om te doen zien, dat zelfs de Koning van Italië het niet euvel duiden kan, als men de souvereiniteit des Pausen erkent.

Nu meende de heer Van Houten wel, dat het gezantschap niet behoort hersteld te worden, zoolang het koningschap van den Paus niet is hersteld, doch zulke beweringen worden alleen aangetroffen bij lieden, die van revolutionnaire denkbeelden zijn doorgedrongen en het recht niet meer huldigen, zoodra de revolutie een feit gesteld heeft. Wanneer ons Koninklijk Huis geen andere verdedigers had dan zoodanigen, dan ware zijn toestand rooskleurig, en daar mag het ministerie Van Tienhoven wel eens aan denken.

Deze ging na de rede van den heer Van Houten nog een stap verder. Hij erkende wel de juistheid van diens bewering, dat de gezant was aangesteld bij het hoofd van den Kerkelijken Staat, maar wachtte zich wel te beweren, dat de Paus dit niet meer is: integendeel hij herinnerde er aan, dat de waarborgenwet den Paus als souverein erkent en hem het recht laat, gezanten te ontvangen.

De afgevaardigde van Groningen voelde zich geslagen en sprak nog slechts een paar woorden, maar nu om zich te werpen op het Staatsbelang — hij had dus zijne positie moeten prijsgeven — en herinnerde dat het amendement-Dumbar was aangenomen als bezuinigingsmaatregel.

Waar het eerste vaststaat, is een herinnering aan het laatste overbodig; men is dus gerechtigd aan te nemen, dat het eerste zelfs bij den heer Van Houten niet geheel en al is uitgemaakt. Moet dan echter de voortduur van den tegenwoordigen toestand verdedigd worden met de ellendige som van *f* 9000 — de Katholieken hebben indertijd aangeboden zelf de kosten te betalen — dan is die verdediging toch zeker zeer zwak te noemen.

De heer Harte verzette zich eveneens tegen de bewering van den heer Van Houten, dat de Paus geen souverein meer zou zijn, en constateerde, dat Z. H. in het volkenrecht onder de souvereinen wordt gerekend. Is dit zoo, waarom moet deze souverein dan geen gezant hebben, die ons land bij hem vertegenwoordigt?

Hiermede liepen de beraadslagingen af, en begon de discussie over de artikelen, waarvan de eerste zes werden angenomen. (*Mbd.*)

BUITENLAND.

Italie.— In de kamer heeft vrijdag de minister-president, Di Rudini, geantwoord op de interpellatie, betreffende de kerkelijke staatkunde der regeering. De minister-president verklaarde, dat de quæstie van het wereldlijke gezag van den Paus, reeds lang dood (!) en voorgoed beslist werd, toen de Franschen Rome verlieten. In 1871 werd de waarborgenwet ingevoerd, en geen der Mogendheden kwam daar toen tegen op. Kalnoky's bedoeling is niet geweest, zich met de quæstie in te laten, en hij heeft zekerlijk de Italianen niet willen grieven. Indien ooit Italië's eenheid bedreigd werd, zou Oostenrijk het met zijn leger helpen. De waarborgenwet, dus eindigde Di Rudini, is een maatregel van noodzakelijkheid geweest, dien de regeering onveranderd zal handhaven, gelijk zij wenscht te handhaven en te eerbiedigen het godsdienstig gevoel; maar nooit zal de regeering toestaan, dat andere regeeringen zich mengen in zaken, die Italië aangaan.

Crispi zeide, dat hij de wet, tot waarborg van de rechten der geestelijkheid, altoos is nagekomen, hoewel hij haar niet heilzaam acht, daar in het Vaticaan niet een Apostel maar een Pretendent (!) zetelt. Ofschoon het Drievoudig Verbond nadrukkelijk verdedigende, verklaarde Crispi, dat hij altoos heeft gestreden voor de meening, dat Italië zich door eigen kracht moest weten te verdedigen, indien een oorlog uitbarstte. Wat dien oorlog betreft — het zal een algemeene krijg zijn, en wee hun, die niet gereed zullen staan.

Bovio riep de ministers de volgende typische woorden toe: „ Kom dan.

---

i exacto, cabez di policía a doena mando na secreto pa cera toer comerciante di arma na Stockholm den su cas. Ora ei a cabá su tarea den sala di balia, el a bai cas i el a examina é bendedornan di arma un pa un. Inmediatamente un di nan a declara ora el a mira pistol den sala, koe el a limpiá, i drechánan pa capitan Ankarström.

Es Ankaström-ai a bruha den es multitud numeroso, koe tabata papia riba acontecimiento di es anochi riba plenchi dilanti kasteel di es rey.

E cabez di policía koe tabata keyre bai bini den es multitud di hendenan, a miré, el a bai cerca djé, el cohé na manoe i dici: Mi ta contentoe di contra coe bo; mi tin un cos di bisa bo."

I el a bai coené, sin koe un hende a sospescha algo.

Ankarstöm no por a oprimí un movemiento violente di duele coe e bendedor di arma koe a limpiá, confrontá su pistolnan i el sclama: "Loco koe mi ta; mi no ta recorda mi mes koe mi a tabata tan estúpido di jama bo mi nomber!"

Ankarström, anciano cargadó di bandera den regimento di guardia azul, a participá na diferente movimiento rebelde caba contra Gustaaf III.

El tabatin trinta i dos anja. Su cabei caespo i su barba pretoe jen tabata moestra algo solvaje i spantoso na su exterior, koe tabata combiní completamente coe su caracter cruel i vindicativo. El tabata casa i el tabatin dos jioe — muher; é ora ai su familia no tabata na Stockholm.

El a declará koe el a trahá plan pa mata rey e sol, i el a pidi koe pronto nan lo saca su vonnis i execucion.

E mes dia a sali, koe e scirbidor di carta sin nomber, doená un dia adilanti na es rey, tabata Lillienhorn, majoor di guarda azul. Gustaaf tabata confundí ora el a tendé esai i el no kier a larga arresté. Lillienhorn jená coe fabor di es rey koe tabata stimé manera un roeman, a toema parti na e conspiracion contra su meester generoso, ma, manera nos a mira, el no tabatin coerasji di caba coe su intencion baho té na fin. Un número considerabel di complicenan a ser descubrí masjar liger.

Consejo di Regencia koe rey a instituí inmediatamente, a haci cohé un número masjar di persona prisonjero, ma corda unbez koe mester arresta masjar hopi hende, pasobra e conspiracion tabata ramifica henter Suecia.

Nan a arrestá condenan Horn e Ribbing koe a coópera personalmente na é atentado, i siguiente baron Perklin, capitan Ehrenswood, roeman di embahador francés di Suecia na Spanja, senjor de Staël, roeman di embahador Francés i varios oficial, mientras nan a contenta nan di tené na bista, di mas grandi partida di esnan koe a cercá pa conspiracion. Nan kier a arresta tambe baron Bieke, kende su odio contra Gustaaf tabata generalmente conocir, koe hende no a mira mas na hof foi 1792 koe nan tabata toemé pa cabez di é conspiracion. Ora nan tabata kier arresté, el a bebe un veneno sutil i poco ora despues el a moeri sin doena ningun participacion.

Herida di Gustaaf III koe promer tabata spantoso, a parcé masjar pronto ménos inquieto, ma cirujanonan no por a sigurá di es lugar camina bala a penetrá, pa causa di densidad i corpulencia di rey. Por consiguiente nan no tabata risca haci operacion pa saca é bala.

Disgraciadamente es rey no a observá e cuidanza serionan koe su situacion tabata exigí. El tabata come hopi, ricibi hende coe gustoe i papia henter dia.

Ni un momento el a perde su bon rumor i el ta ocupé continuamente coe affaire di imperio i coe medidanan koe mester a sigurá descanso di su cesor.

Dia 25 di Maart el a coeminza tosa di un manera fatigá, i dokternan a declará koe mester tene masjar cuidao pa su situacion. Toch nan no por a logra di stop rey di come carni, bebe binja i comé ijs.

Dia 26 el tabata sintié poco mehor koe otro dianan. No obstante su dolornan penible el a tene un combersacion largoe coe príncipe real; el a doené consego paternal i política — un sorto di testament koe e príncipe a acepta sollozando.

Dia 28 tabatin un consulto di médico i cirujano, i situacion di rey tabata declará pa masjar grave. Dia siguiente, 29 di Maart, di diez-tres dia despues di é atentado, no tabatin speranza mas pa reparacion. Su ultimo momentonan tabata di un homber animoso i paciente. E domi koe el a larga busca pa leza oracion i psalmo, tabata jora i stop cada momento.

"Calma, papatji," es rey dí, "bo a corda anto koe mi tabata inmortal?"

Pa diez-un ora di mainta Guftaaf III a hala último rosea. El tabatin cuarenta i seis anja. Ora nan por a doena, pa e inspeccion di morto, cuenta

mijne heeren, zeg ons, wat Italië naar Rome is komen doen? Om den Paus op te volgen, moet men iets meer zijn dan een Koning van Belgie of van Beieren. Wat zijt gij? Gij hebt niets kunnen doen dan vernietigen! Wat hebt gij opgericht?" Ziedaar woorden, die men zou kunnen richten tot de Italiaansche revolutie, verpersoonlijkt in al hare ministers. Wat hebben zij inderdaad gedaan in de 20 jaren, dat zij het erfdeel der Pausen beheerschen? Wat hebben zij gegeven, in de plaats van het weldoende beheer der Pausen? Het is zeer gemakkelijk in hunne plaats te antwoorden. Zij hebben ondergang, honger en ellende met zich mede gevoerd; ontevredenheid en socialen haat in de harten der Romeinen gezaaid, die bij zijne uitbarsting vreeslijk zal zijn.

Zanardelli heeft maandag, op aanhitsing van Crispi, gepoogd, de motie-Curioni, vertrouwen uitsprekende in de regeering, wat de Romeinsche quæstie betreft, te doen afstemmen, ten einde het kabinet-Rudini te doen vallen. De motie is echter aangenomen, met 248 tegen 92 stemmen.

— De minister van onderwijs heeft, bij besluit, alle eigenaars van schilderijen-kabinetten, bibliotheken en andere kunst en oudhedenverzamelingen aangeschreven, hiervan binnen eene maand opgave te doen bij zijn ministerie. De minister verlangt voor zich het recht, wanneer bij dit noodig oordeelt, genoemde verzamelingen te doen inspecteeren, ten einde zekerheid te erlangen, dat de opgegeven kunstvoorwerpen aanwezig zijn.

Duitschland— De Keizer wil zich op alle mogelijke wijze tot den komenden strijd gereed maken. Von Caprivi kan zich alvast voorbereiden op eene taak, die zelfs Bismarck te zwaar is gebleken, de voorbereiding van een enorm oorlogscrediet. Reeds een September ll. moet de Keizer zijn verlangen hebben te kennen gegeven, om 300 millioen mark op de begrooting te brengen als buiten gewoon crediet voor militaire doeleinden. Dat zou voor de eerste behoeften zijn geweest! Het schijnt, dat de kanselier den binnenlandschen toestand niet zoo heel rooskleurig achtte, en daarom de onmogelijkheid betoogde, om zulk een greep te doen in het crediet. Gelukkig gaf de Keizer toe; doch onder de stellige belofte van zijn eerste dienaar, dat het uitstel geen afstel zou worden, en het volgend jaar zal gevraag worden, wat men ditmaal heeft nagelaten.— Het militairisme is inderdaad het best te vergelijken met het vat der Danaïnden: te verzadigen is dit monster nooit.

Engeland. — Hier te lande is men zeer ingenomen met de handelstractaten, die Duitschland, Oostenrijk, Italië, Zwitserland en Belgie hebben gesloten. Indien zij door de vertegenwoordigingen worden goedgekeurd, zegt *The Times*, zullen zij eene aanmerkelijke versterking zijn van het Drievoudig Verbond. „Misschien zou het niet te veel zijn gezegd, dat de voltooiing van de in deze tractaten neêrgelegde politiek, minstens van evenveel gewicht is als de ontmoeting te Kroonstad. Zij zijn zeker spoediger tot stand gekomen door de toenadering tusschen Rusland en Frankrijk. Het Drievoudig Verbond sluit zijne gelederen, nieuwe bolwerken zijner macht werden gezocht, en het streeft er naar, geheel Midden-Europa, van de Middellandsche Zee tot de Russischeg renzen, van de Noordzee tot den Balkan, in eene confederatie te vereenigen die op economische grondslagen berust, maar niet zonder politiek gewicht is."

De *Standard* ziet in de tractaten een zegepraal van den vrijen handel. Men moet nu afwachten, welken invloed de verzachting van het protectionistische systeem op den Engelschen handel zal hebben. Gelukkig verhindert niets de contracteerende partijen, ook andere landen te laten deel nemen aan de nieuwe tarieven.

— De Iersche leider Mac Carthy en Healy hebben de parijsche bankiers Munroe & Co. gerechtelijk gedagvaard tot het teruggeven van de gelden der Iersche partij, die door Parnell en Mac Carthy bij deze bankiers gedeponeerd werden. Gelijk men weet, weigerden Munroe & Co. tot dusverre het fonds te restueeren, op grond, dat, wegens het overlijden van Parnell, niet kon worden uitgemaakt, welk deel der Iersche partij op de gelden recht had.

Spanje.— Men wanhoopt aan het tot stand komen van het handelverdrag met Frankrijk, nu de senaat besloten heeft, den invoer van spaansche wijnen zwaar te belasten.

Brazilie.— In Brazilië is de tijding van Dom Pedro's overlijden met groote deelneming, waarin zich wel een weinig wroeging en schuldbesef gemengd zal hebben, ontvangen. Te Rio zag men vele vlaggen halfstok geheeschen, en werden den dag, dat de tijding kwam, geene zaken gedaan.

Pedro II werd 1 December 1825, te Rio de Janeiro geboren. Den 7 April 1831, toen zijn vader, Pedro I, door een opstand gedwongen was, te zijnen behoeve afstand te doen van den troon, werd hij Keizer, onder voogdij van een rijksregentschap. In 1840 werd hij meerderjarig verklaard en 17 Juli 1841 (dus nog geen 16 jaar oud) tot Keizer gekroond. Dom Pedro was een man met een goed hart, maar een zwak Vorst. Hoewel hij persoonlijk steeds als catholiek heeft geleefd, en o. a. de pausen Pius IX en Leo XIII, ook door persoonlijk bezoek, meermalen blijken van trouw en toegenegenheid heeft gegeven, wist hij zich niet te verzetten tegen de eischen der Vrijmetselarij, die in Brazilië oppermachtig den schepter zwaait. Zij is het dan ook, die hem ten val heeft gebracht. In 1870 verklaarde de Keizer alle slaven van zijne domeinen vrij, en het jaar daarna werd bij de wet bepaald, dat voortaan geen nieuwe slaven op de plantages mochten in dienst genomen worden. Het was zijne dochter, welke gedurende een tijdelijk regentschap, daartoe aangemoedigd door den H. Stoel, de slavernij in geheel het rijk ophief; zij ontving de hooge onderscheiding der Gouden Roos. Op haar en haren gemaal hadden de katholieken van Brazilië hunne hoop gevestigd; maar aan die verwachtingen werd door de jongste revolutie den bodem ingeslagen. Aan zijn sterfbed bevonden zich o. a. zijne dochter en schoonzoon, welke hij aanmaande met hem voor den terugkeer van orde en rust in Brazilië te bidden. De plechtige uitvaart had dinsdag plaats. Het lijk zal in het familiegraf der Braganza's in het St. Vinsentiusklooster bij Lissabon, bijgezet worden. De gravin van Eu zal troonsafstand doen ten behoeve van haren zoon voor het geval, dat Brazilië weêr eene monarchie worde.

Treffende bijzonderheid: Graaf d'Eu vond in eene kast een verzegelden zak. Hij deed hem open, en vond er aarde in met een briefje waarop de volgende woorden: "Dit is aarde van mijn land, die in mijne doodkist moet gelegd worden, indien ik verre van mijn vaderland sterf." Graaf d'Eu heeft aanstonds aan dit schrijven gevolg gegeven, en de aarde in een kussen gedaan, waarop thans het hoofd van Dom Pedro rust.

Rusland. — De toestand in de noodlijdende streken wordt steeds erger en erger. Men zal slechts met groote moeite ernstige ongeregeldheden kunnen voorkomen. In het gouvernement Samara o. a. vormen de boeren geregelde benden, om op plundertochten uit te gaan, en zij dreigen ieder, die hen mocht verraden, met brandstichting en moord. In een gehucht, waar eene lading graan gestolen was, verklaarden al de inwoners zich schuldig aan dien diefstal, ten einde in de gevangenis te komen, en gevoed te worden. Even groote ellende heerscht in de provincie Vlatha, waar ook vele boeren misdaden plegen, om in de gevangenis te komen en eten te krijgen, of zich met vrouw en kinderen om het leven brengen door kolendamp.

— Polen zal het jaar 1892 in den rouw wezen. Alle kleedingmagazijnen hebben groote bestellingen rouwgoederen gedaan, omdat het plan is gevormd, dat alle patriotten het jaar 1792, waarin Polen als Rijk ophield te bestaan, in rouw zullen herdenken.

— Rusland bereidt zich al meer en meer ten oorlog, en stelt zich in staat van verweer, niet alleen met het oog op een komende strijd in het Westen, maar ook voor het geval eener mogelijke botsing in het Oosten. Een Fransch diplomaat in Japan, welke onlangs een bezoek bracht aan de Siberische haven Wladiwostock, stelt de waarschijnlijkheid van zulk eene botsing als volgt in het licht: „Engeland en Rusland," schrijft hij, „moeten op een goeden dag met elkander in botsing komen. Zij staan elkander in Azie in den weg. De Transcapische spoorweg zal het Russische leger tot op enkele dagmarschen van Britsch Indië brengen, terwijl de haven van Wladiwostock, voor welke eene afzonderlijke vloot van kruisers zal worden gebouwd, een tegenwicht zal vormen voor Hongkong, daar hierdoor de Russische vloot in staat zou worden gesteld, zich vrij in de Geele Zee te bewegen. In de nieuwe vesting wordt het werk met zenuwachtige haast voortgezet. Vesting werken, kazernen voor 10,000 man, arsenalen voor krijgsbehoeften, militaire wegen worden met bijna voorbeeldlooze vlugheid aangelegd. De vloot te Wladiwostock, is thans verdeeld in 2 klassen: de zeedivisie en de Siberische vloot. De eerstgenoemde bestaat uit 6 groote kruisers; de tweede voornamelijk voor de plaatselijke verdediging, in geheel uit kanonneer en torpedobooten samengesteld."

Turkije. — Onder de officieren is eene samenzwering ontdekt tot onttrooning van den Sultan. Vele arrestatiën zouden hebben plaats gehad, waaronder ook die van des Sultans adjudant. De gearresteerde hoofdpersoon is generaal Mehmed Daoed.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 31 Dic: 1891.

Londres. — Na un jaagmentoe koe familia real a doená, príncipe real a recibí un tiroe den su cara i él a perdé un wowo.

E compositor Gellier a moeri di grippe. Sir William White, embahador di Inglaterra na Turquía, a moeri tambe dje mes enfermedad.

Madrid. — Conceho di Ministro a aprobá e proyecto di lei riba aduánanan.

Washington. — Como ministro di marina ta deseá di socorré e víctimanan di hamber na Rusia, él ta bai mandá un barcoe hibá un cargamentoe di trigoe.

2 Enero 1892.

Paris. — Rei di Suecia ta masjá maloe.

Cámara di diputádonan a adoptá e proyecto di lei riba derecho di aduánanan.

Londres. — Según última noticianan di China, 1000 dje rebéldenan chino a moeri na un encuentro coe trópanan imperial.

Madrid.—Baron de Rothschild a cabá di yegá. E empréstito pa medio di suscrición pública no tabatin éxito.

New-York. — Nan ta temé un situación crítica entre Estados Unidos i Chile: relacionnan den e dos nacionnan ta birando más dificil.

Noticianan di Méjico ta bisá koe gefe Giza i su partidarionan ta birá más poderoso dia pa día, i koe varios encuentro a toemá lugar caba coe trópanan di gobierno.

3 Enero

Paris. — Nan ta sigurá koe gran vizir di Turquía a pidi ministro di relacionnan exterior di Francia di renová relacionnan coe Bulgaría.

Kibramentoe den Francia i Madagascar ta causá pa e conducta enemiga di Hóvanan.

Londres. — Courant *The Lancet* a publicá un telegrama di Roma koe ta bisá, koe nan ta tené enfermedad di Papa reservá según orden koe él mes a doená, i en caso koe él moeri, di tené su morto tambe reservá te ora toer medidanan ta toemá pa eleción di su sucesor.

New-York. — Di Chile nan ta anunciá, koe di investigación hací tocanti asunto di Baltimore, ta resultá koe dos matroos americano a ser asesiná pa e cuatro principal culpáblenan.

Opinión general na Washington tá, koe e resultado ayí lo hací gobierno di Chile cedé na exigéncianan di Estados Unidos.

Según noticianan di Méjico, tabatin un lamantamentoe na Puebla causá pa mónhenan koe tabata hací oposición na destrucción di convéntonan. Tropa a arrestá masjá hende.

5 Enero.

Paris. — Cámara di diputádonan a aprobá e tarifa nobo di aduana definitivamente.

Numeroso nihilista a ser arrestá na consecuencia di un complot pa destruí palacio legislativo i embahada di Rusia.

Nan ta anunciá morto di cardenal Agostini, patriarca di Venecia.

Según noticianan di China, masjá hende a perecé den un tempestad violenta.

Nan ta bisá koe lord Salisbury a doená instrucción na cónsulnan na Bulgaría di buscá di toer modi pa persuadí gobierno di renová relacionnan coe Francia. Di otro banda, Alemania ta recomendá su agéntenan di vigilá actitud di gobierno francés.

Madrid.— E tarifa nobo lo no admití e derecho di favorecé cierta nacionnan, i ministro a resolvé di no hací concesión tocanti deréchonan riba alcohol, koe ta e punto di mucho interés pa Alemania.

---

di berdadera situacion di e herida, médiconan a para como confundí.

E herida tabata terribel, un di su wesonan e kibra, higra a sinti, e pida cueroe koe a sirbi pa prop, a crecé pega den e carni. Sacamentoe di e bala tabata imposibel, i si nan a poerba esai, anto unbé morto lo a sigi.

Nan a exposa cadaver di es rey riba un cama di parada. Dia 13 di April nan a tené excequía, i un luna despues deramentoe solemne.

E príncipe-aki koe tabata loco pa teatro, a ser proclamá rey den un teatro, i den un teatro el a haja herida di morto.

Ankarström a tendé nan pronuncia su vonnis dia 9 di April. Nan a condené pa ta exposa dos ora durante tres diferente dia, i cada bez despues di esai, el mester a haja binti cinco bolpes. Por último nan lo kap su mân robes i un cuartoe di ora despues su cabez. Despues di su morto nan mester a partié na cuater i ranca su mondongo for su curpa.

E vonnis terribel a ser ejecutá literalmente. Unico mitigacion, koe Ankarström a haja, tá, koe bordugoenan tabatin orde di kita cabez i manoe n'e mes tempoe. Asina a socedé, i na mes momentoe nan a boeta su cabez ariba un paloe, koe tabatin scirbir ariba: "*asesino di rey*"; su manoe nan a claba abao di e paloe. Nan a tira su mondongo den un buracoe, su curpa nan a parti na cuater pida i nan a claba e cuater pida na hockinan di schavot. E otro conspiradornan a scapa.

Consego di Regencia koe a scuchá bon na intercecion di Gustaaf III, a moestra un magnanimidad, koe a doena motiboe na suposicion di mas singular. E pueblo koe tabata stima es rey, no a comprendé é clemencia coe cual principalmente condenan Horn i Ribbing tabata tratá, koe a participá personalmente na é atentado riba es rey. Sinembargo Horn tabata esun koe a boetá su mân rida skouder di Gustaaf den balia i a haci Ankarström conocé, mientras Ribbing a tené manoe di Ankarström, ora el tabatá descarga su pistol. Nan a ser desterrá for di reino General Perklin a cerá nan den un forti, i Lillienhorn kendé su culpa pa e carta nan a tapá probablemente, por a gosa sosegar di é fortuna, koe el tabatin di gradici na é bienechor koe el a largá asesina.

New-York.— Ta circulá rumor di guerra inminente entre jioenan di Samoa.

6 Enero.

Paris.— Noticia di Rusia ta bisá koe nan a descubrí un conspiración na Polonia pa matá Zar.

Ministro di R. E. a manifesfá den Cámara koe e asunto pendiente entre **Francia i Bulgaría** a ser someté **na Sultán.**

Londres.—Rumor ta circulá koe Bulgaria a manifestá Turquía, koe lo él declaréle independiente, si acaso Sultán doená explicación na Francia.

Rei di Suecia ta continuá malísimo; príncipe Gustavo a ser nombrá regente.

Causá pa un accidente, tabatin un explosión den castiljo di Dublin.

New-York.— E tratado di comercio den Estados Unidos i Guayana inglés lo drentá na vigor dia 1 Marzo.

Según noticianan di Chile, gobierno ta pidi pa someté na arbitrahe e cuestión di responsabilidad den e asunto di Baltimore.

Presidente Montt ta topá coe grandi dificultad pa formá un ministerio na Chile.

7 Enero

Paris.— Discurso di Mr. Carnot na recepción di 1 Enero a ser masjá aprobá pa toer courant francés. El dici koe apesar koe Francia a decidí di sostené relacionnan amistosa coe Exterior, él ta na mes tempoe resuelto di haci su derechonan ser reconocí i di exigi cumplimiento di cláusulanan dje tratadonan existente.

Francia ta cerca di firmá e tratado di comercio coe Estados Unidos: lo él concedé e tarifa mínimum pa productonan americano.

Londres. — E tribunan maroquí na Tanger a revoltá contra Sultán di Marruecos.

Grippe a toemá un caráter epidémico na Europa, i él ta matá masjá hende na Inglaterra.

New-York.— Nan ta bisá koe Mr. Blaine no ta satisfecho di dilación di Chile pa explicá e asunto di Baltimore.

Según noticianan di Méjico, fórzanan di rebeldenan ta aumentá dia pa dia.

Presidente a poné 300,000 peso riba cabez dje gefe revolucionario Parzo.

Sr. Ordoñez, antiguo ministro di Spanja na Caracas, a caí kibra un pia, na viaha di Chile pa Buenos Aires.

Ayera.

Paris. -Según nan ta bisa tin pásonan preliminario hací pa cerrá un tratado di comercio den Francia i Suecia.

Obispo di Carcassone ta nengá di someté na órdennan di gobierno, visto koe él a bai Roma sin permición.

Londres.— Noticianan di Valparaiso ta anunciá koe Chile a eligí emperador di Alemania pa arbitre den e cuestión pendiente coe Estados Unidos.

Roma.— Emperador di Alemania a felicitá Papa na ocasión di anja nobo. Su Santidad a contestá emperador cortésmente.

Emperador di Austria lo visitá rei Humberto bien pronto.

Madrid.—Córtesnan lo reuní dia 11 próximo.

New-York.— Insurréctonan na Méjico ta aumentá continuamente.

DE ondergeteekende heeft de eer, het geacht publiek bekend te maken, dat, op dinsdag a. s. 12 Januari, zijnde het gouden feest van de aankomst der Eerw. Zusters van Liefdadigheid hier op Curaçao, de Commissies van Heeren en Dames zich ten half elf uren des morgens in de feestzaal van het Klooster aan den Waterkant op Otrobanda zullen vereenigen, om der Eerw. Zusters hulde van eerbied en dankbaarheid aan te bieden.

C. BLOMMERDE,
Eere-voorzitter der Commissies

EL FRASCO DE PÓLVORA DESTAPADO.

De un libro escrito por uno de los médicos más eminentes de Inglaterra tomamos el siguiente párrafo. Léase una vez, dos, tres, hasta que se haya comprendido la idea perfectamente y luego se puede leer el resto del artículo.

Hélo aquí, más claro que el agua, más sencillo que nada. *Todas nuestras enfermedades ordinarias*, gota, reumatismo, bronquitis, neumonia, pleuresia, asma, locura, epilepsia *nunca atacan á un individuo saludable* sino que son el resultado de enfermedad *existente* y se *desarrollan*, nunca *se* producen, á consecuencia *de haber violentado la economía.*

Esto es una revelación para la mayor parte de la gente y debe enseñarle una lección práctica.

Para demostrar la aplicación de esta teoría examínese el caso de la Sra. Harriett Steele de 25 Sudeley Street, Islington, Londres. Dice: Hace siete años que me atacaron calenturas reumáticas y tuve que guardar cama durante dos años. Me dolía todo el cuerpo, lo cual no me dejaba dormir. Me visitaban dos médicos. Algunas veces los dolores me quitaban el sentido. Cuando me abandonaron las calenturas quedé postrada con fuertes dolores en todos los miembros, en el pecho y en la espalda. Poco después me sacaron de la muñeca algunos pedazos de hueso dañado. Hasta el alimento liquido, que era el único que podia tomar, me producia mucho mal estar. Cada vez me ponia más débil y temía quedarme inútil para toda la vida. Me tenian que levantar y acostar. Un dia me dejaron en casa un papel que trataba de curas de padecimientos como los mios por medio del Jarabe de la Madre Seigel. Compré una botella y después de haber tomado la mitad sentí mucho alivio y empecé á incorporarme, cosa que no había hecho en dos años. Continuando el uso del Jarabe me puse más fuerte por permitirme comer y digerir el alimento. Al poco tiempo pude salir á la calle en un cochecito y al cabo de seis botellas, me encontraba en estado normal y no he vuelto á tener dolor alguno. Consiento en que se publique esto por si puede ser útil á otros pacientes.

Esta historia parece una novela y algunos es posible que se resistan á creerla. Sin embargo es verdad y de fácil comprensión si se le estudia bajo el punto de vista del párrafo, que hemos aconsejado se lea tres veces. Como todas las otras enfermedades el reumatismo se debe á la pobreza é impureza de la sangre. La impureza consiste en un veneno ácido producido en el estómago y los intestinos por alimento fermentado y no digerido, que algunas veces existe años enteros sin dar lugar á ningún daño importante. *Es como un frasco de pólvora destapado que no ofrece peligro si no cae en él una chispa.* Al fin sucede que la intemperie, la humedad, el frio ó cualquier descuido provocan una crisis. Entónces son los trabajos en la forma de alguna enfermedad especial, reumatismo, bronquitis, neumonia, tisis ó alguna otra dolorosa ó fatal. ¿Comprende V.? Si así es, verá V. porqué cura el Jarabe de la Madre Seigel mientras que otras medicinas y otros tratamientos son como si quisieramos componer un tubo de hierro con un poco de masilla.

Esta es la idea: El Jarabe de la Madre Seigel va hasta la raiz de la enfermedad. Expele la ponzoña de la sangre, quita de la gran hornilla humana las cenizas é impurezas, es decir, limpia el estómago y los intestinos y no deja nada que alimente el mal. Este es todo el secreto y por esto se mejoró la Señora ... cuando temía no tener remedio ... cuestión es no perder tiempo y dinero en atacar los síntomas de la enfermedad; no sufrir y callar mientras que hombres ignorantes abusan de su credulidad y experimentan con su atormentado cuerpo; permitan á la Madre Seigel que ponga fin á la indigestión, origen del mal y vuélvase á ser para gloria de Dios y del país un ser completamente saludable.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di ricibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habrí pa haci anotacionnan, Muy Rev. Pastornan por haja cerca

A. ALVAREZ.
Thes. St Josephs Gezellen Vereniging

Gedrukt bij de Erven A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao